

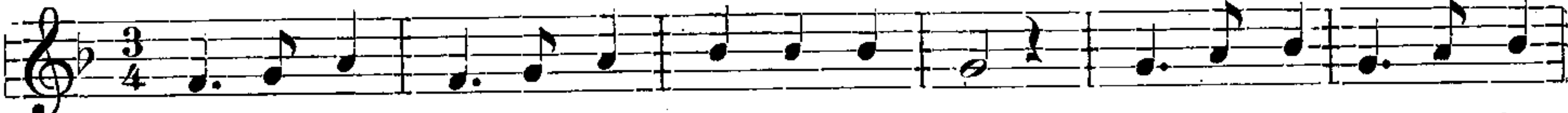
Zavracaj Kačko, zavracaj kačky,
až ti neuchodá hore potůčky.

Hore potůčky, zelené lůčky,
do vás kosit bude?— synek maľučký.


Synek maľučký chodí po dvoře,
on sobě naříká: Bože rozbože!

1293.

Z Líšně.



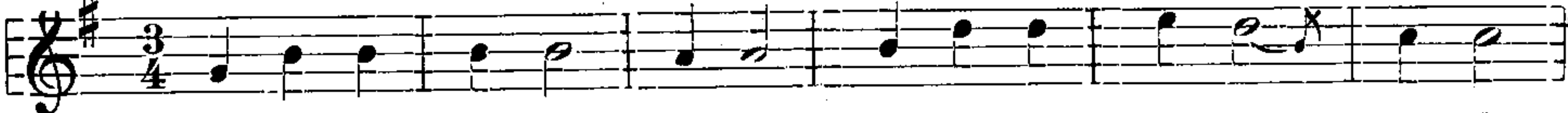
Dó - fi - le,* Dó - fi - le, rá - da ti mám, a - le že seš ve - li



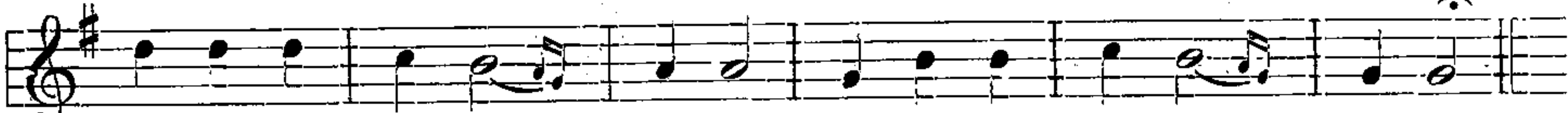
ké tu - li - pán.

1294.

Z Březůvek.

Rychle.


Šty - ry ro - ky sem slú - žil, nic sem si ne - vy - slú - žil,




e - nom tú ha - lé - neč - ku, příkrý - vat ga - lá - nečku.

Štyry roky sem slúžil,	Moc sem galánů měla,	Nic to, má miľá, nic to,
nic sem si nevyslúžil,	všecky sem ošidiľa,	všecko to z lidí přišlo;
enom tú haľénečku,	a teba neošidím,	a z lidského návodu,
příkrývat galánečku.	lebo ťa ráda vidím.	buď poručeno Bohu.

1295.


Ze Suchova.

Suš. 660, Bart. II. 417.

Živěji


Nechce mňa pa - nen - ka žádná, půjdem já od panny

že je má kapci - čka prázná



k vdově, na - pl - ním kap - ci - čky o - bě.

* Dófil = Theofil.